
Публикуван на: 09-05-2008

Източник: [Портал Европа](#)

Първо място в конкурса за есе „Европа =“, зае текста на студента Александър Шпатов от София. Той е на 22 години, млад писател с издадени книги и множество награди.

1997-а. С моя съученик Ицо имахме следната игра. Тръгваме двамата с автобуса към училище и засичаме колко е курса на долара на чейндж-бюрото на 43-ти блок в Младост. Който познае с колко ще се е вдигнал за половината час, в който пътувахме до чейнджа при нашето училище, печели - толкова е ясно и просто. В училище някои учители стачкуваха - беше страшно забавно, защото влизаха в час и ни караха да си разказваме вицове. Можеха дори да бъдат мръсни. Други учители обаче, като например този по музика, си продължаваха часовете. Пишете сега - диктувам текста - Ода на радостта. Ра-дост ти де-те от рая ти бо-жест-вен я-сен плам и така нататък. После сяда на пианото, показва мелодията и дава тон.

Който от нас се лигавеше и не пееше, директно получаваше един шамар с дневника.

Ето как в шести клас започва да се появява уравнението за Европа (още повече, че учех в математическо училище), но все още с толкова много неизвестни, че просто нямаше как да бъде решено, предполагам дори и с висша математика.

После неизвестните падат, просто защото всичко по телевизията изведнъж се оказва „европейско“. Европейска политика, европейски път на развитие, европейски избори, европейско качество, европейско отношение, европейски стандарти... Европейски въздух и вода, европейски хляб, европейски дизайн, европейска дограма... Европейски заплати, европейски живот, европейско поведение... В един момент човек имаше чувството, че ако не сложиш една „Европа“ пред скоби, уравнението ти съвсем ще отиде на кино, ще изглежда едно такова дребно и незначително, пък дори вътре да е пълно с тригонометрични функции и интеграли. Малко след това вече вървяха всякакви присъединявания, инициативи, обмени, програми и каквото там се сетите. Та именно от такава подобна програма майката на един приятел му донесе една много яка черна блуза. На нея имаше огромна щампа - "United in diversity". Самата щампа беше много добра, блузата изглеждаше направо като скейтърска, обаче самия смисъл някак си ми се губеше. Как така обединени в различието? Та нали ако А е различно от В, то няма как А да бъде равно на В...

Някъде тогава телевизията и вестниците започнаха да се вайкат, че щяла да ни се изгуби

идентичността, че било свършено с традициите ни, че дори щели да ни забранят шкембе чорбата. (Надявам се, че успях да предам добре градацията на чувството.) Честна дума, бях готов с месеци да протестирам пред посолствата на абсолютно всички европейски посолства само и само да не се посяга върху националните символи.

Въпреки, че никога не бях ял шкембе чорба.

Но най-забавно стана, когато всички заговориха за фондовете. Европа = евро. Пари, които само чакат да потекат насам. А човек все отнякъде ще намери една туба, за да си понаточи малко и за него. Който е с връзки, ще пълни направо в бидони. Общо взето, такава беше идеята - евро-европа, която просто трябва да прехвърли едни числа от другата страна на уравнението, за да може да й излязат сметките. Разбира се, върви обяснявай, че тия сметки не можеш да ги правиш излегнал се на бидона.

2008-а. Докато вися в задръстванията за към центъра, изобщо не ме интересува какъв ще е курса на долара. Все по-рядко по пътя се виждат реклами, които се опитват да ти пробутат салати с европейски вкус. Едва-едва си спомням думите на Одата на радостта, а шкембето ме просълзява единствено, когато прекаля с чесъна. Да не говорим, че намерих един сайт, в който можеш да си поръчаш фланелка със щампа по твой собствен избор. Та така ето го моя избор - черна блуза с бяла щампа на гърдите : 2008 -1997.

Получава се едно хубаво цяло число, което, макар и всичките проблеми в подробностите, макар и да няма как да си го прелееш в бидона, макар и да изглежда, че сметките ти излизат прекалено бавно, макар и всичко - откъдето и да го погледнеш, както и да го смяташ и проверяваш, безспорно и категорично си остава положително.

На 9 май авторитетното [жури на конкурса за младежко есе „Европа е равно на...“](#) [обяви победителите](#), избрани сред тежка селекция от над 30 участници. Конкурсът за младежко есе на тема „Европа е равно на...“ започна на 24 март и за близо месец привлече вниманието на много ученици и студенти на възраст от 13 до 24 години. Конкурсът бе организиран от Портал Европа и Центъра за модернизиране на политики като част от инициативата „Говори с Европа“. Жури в състав евродепутатът Кристиан Вигенин /ПЕС-БСП/, заместник-председателят на Народното събрание проф. Любен Корнезов, преподавателят в Катедра „Европеистика“ в СУ доц. д-р Нели Огнянова, журналистът от Програма „Хоризонт“ на БНР Никола Миладинов и директорът на Европейски институт Юлиана Николова оцениха есетата на участниците.

□□□□□ □□□□□ □□□□□

□□□□ □□□□□□□□

□□□□□

□□□□ □□□□□□□□ Конкурсите са част от „Говори с Европа“ инициатива по План Д за демокрация, диалог и дебат на Европейската комисия. „Говори с Европа“ се реализира от Центъра за модернизиране на политики и Портал ЕВРОПА.